

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. S.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 listopada 2025 r.,

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie przyjmuje się, że wstrzymanie wykonania orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy waga, charakter i zasadność zarzutów kasacyjnych wskazują na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, bądź gdy strona wykaże istnienie takich okoliczności, które przekonują, że wykonanie orzeczonej kary – przed rozpoznaniem kasacji – będzie rodzić dla skazanego poważne i w zasadzie nieodwracalne dolegliwości.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego M. S., Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Podniesione w kasacji zarzuty nie są bowiem tego rodzaju, aby z graniczącym z pewnością prawdopodobieństwem wskazywały na konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku. Nie sposób przy tym odnieść się konkretnie do argumentacji wspierającej zawarty w kasacji wniosek, gdyż ta nie została przedstawiona.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]